

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

МАТЕРІАЛИ

**Всеукраїнської науково-практичної конференції
здобувачів вищої освіти**

«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ ВИРОБНИЦТВУ»

Актуальні питання законодавства

24 квітня 2024 року

Біла Церква
2024

земельним ресурсам; економічна шкода, заподіяна водним ресурсам; втрати підприємств (за винятком підприємств оборонно-промислового комплексу), включаючи господарські організації; втрати установ і організацій.[1]

У звітному документі "Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм у період воєнного стану" від 15 березня 2022 року № 2120-IX, [4] сільськогосподарським товаровиробникам тимчасово скасовано обов'язок сплачувати податки за землю (земельний податок та орендну плату за земельні ділянки державної та комунальної власності) за ділянки, що знаходяться на територіях, де тривають воєнні дії або є тимчасово окупованими військовими формуваннями Російської Федерації. Ця пільга також поширюється на земельні ділянки, визначені регіональними військовими адміністраціями як забруднені вибухонебезпечними предметами або з об'єктами фортифікації. [2]

Щодо допомоги фінансового характеру для підприємств агропромислового комплексу через компенсацію лізингових виплат, у новій версії Порядку надання фінансової державної підтримки підприємствам за договорами фінансового лізингу також маються зміни.

Більшість механізмів державної підтримки суб'єктів агробізнесу розташовані в підзаконних актах, що свідчить про його формальний характер, навіть незважаючи на те, що Закон України «Про державну підтримку сільського господарства України» [5] є окремим законом. Необхідно звернути увагу на розробку механізму правового контролю за ефективністю підтримки суб'єктів агробізнесу, створення прозорої та відповідальної системи розподілу державної допомоги, надання грантів агробізнесу та компенсації збитків, завданих агросфері через повномасштабну війну на території нашої країни. [5]

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бакай Ю.Ю., Гончаренко Я.А. Актуальні питання законодавчого забезпечення у сфері державної підтримки суб'єктів агробізнесу під час воєнного стану. Аналітично-порівняльне правознавство. URL:<http://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/279378/273968> (дата звернення: 18.04.2024).

2. Єрмоленко В.М., Гафурова О.В., Новак Т.С. Правове забезпечення державної фінансової підтримки агросектору в воєнний та повоєнний періоди. Аналітично-порівняльне правознавство. URL:<http://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/290693/284310> (дата звернення: 18.04.2024).

3. Курман Т. В. Аграрне право і законодавство України: синергетичні засади й перспективи розвитку в умовах глобальних загроз. Аграрне та земельне право України: сучасна парадигма і перспективи розвитку: колект. монографія / ред.: А. П. Гетьман, О. В. Курман. Харків: Юрайт, 2022. С. 10–37.

4. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану: Закон України від 15.03.2022 р. № 2120-IX. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2120-20#Text> (дата звернення: 18.04.2024).

5. Про державну підтримку сільського господарства України: Закон України від 24.06.2004 р. № 1877-IV: станом на 31 груд. 2023 р. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1877-15#Text> (дата звернення: 18.04.2024).

6. Про затвердження Порядку визначення шкоди та збитків, завданих Україні внаслідок збройної агресії Російської Федерації: Постанова Каб. Міністрів України від 20.03.2022 р. № 326: станом на 2 груд. 2023 р. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/326-2022-п#Text> (дата звернення: 18.04.2024).

УДК 340.12.

ЧОРНА С.В., студентка

Науковий керівник – **БРОВКО Н. І.**, д-р юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ВДОСКОНАЛЕННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Стаття містить аналіз причин виникнення корупції в державі та рекомендації щодо її запобігання та протистояння. Детально розглянуто основні ознаки корупції та визначено шляхи їх подолання. Окрема увага приділяється питанню вдосконалення антикорупційної політики, представлені конкретні приклади успішних ініціатив та реформ, спрямованих на боротьбу з цією соціальною проблемою.

Ключові слова: антикорупційна політика, корупція, законодавство, публічність, контроль.

Актуальність теми дослідження антикорупційної політики в Україні вкрай важлива в контексті нинішнього політичного та економічного стану та ситуації в країні. Низькі міжнародні рейтинги України, як свідчить статистика, в першу чергу, обумовлені недосконалістю антикорупційного законодавства, декларативним характером більшості правових норм, у поєднанні з низькою виконавчою дисципліною, відсутністю дієвих механізмів координації, взаємодії та контролю органів державної влади щодо реалізації антикорупційних заходів, що сприяє виникненню корупційних ризиків і, як наслідок, формуванню корупційного політичного середовища, яке ускладнює правильне функціонування усіх механізмів цієї системи. Вдосконалення антикорупційної політики вимагає комплексного підходу та застосування різноманітних заходів на різних рівнях суспільства.

Ми ставили за мету дослідити стан антикорупційної політики та розробити рекомендації щодо її вдосконалення шляхом впровадження нових стратегій та механізмів. Це передбачає створення ефективної системи протидії корупції, що включає запобігання злочинності серед посадових осіб шляхом реформування правового та інституційного середовища, підвищення прозорості та відкритості діяльності державних структур, залучення громадськості до контролю за додержанням антикорупційних стандартів.

Боротьба з корупцією – це складний процес, який вимагає постійного вдосконалення форм та засобів боротьби, вчасного реагування на нові виклики і загрози. Це складний, але необхідний процес для будь-якої країни, що прагне досягти стабільного розвитку та процвітання.

Ефективна боротьба проти корупції в Україні, крім наявності відповідної політичної волі, вимагає належного законодавчого забезпечення, формування дієвої системи державних органів, заходів запобігання корупції та її подолання. Мова йде про реформування законодавства щодо боротьби з корупцією, що включає прийняття нових та зміну чинних законів, які забезпечують ефективні механізми протидії корупції, посилення відповідальності за корупційні дії, вимагають збільшення прозорості та відкритості управління.

Невід'ємною частиною цього процесу є внесення змін до законодавчої бази, в частині посилення відповідальності за корупційні правопорушення посадовців та політиків. Це може стимулювати їх від корупційних практик та реалізації корупційних схем. В частині удосконалення законодавства слід звернути увагу на правові норми які надають посадовцям значну можливість вибору поведінки на свій розсуд. Тому мінімізації таких можливостей, їх компенсація більш жорстокими процесуальними нормами може покращити антикорупційну політику держави. Зауважимо, що у розвиненій правовій державі такі дії нівелюються тим, що державний службовець усвідомлює відомий принцип «все, що не заборонено, те дозволено», який поширюється тільки на тих суб'єктів права, які не мають значних повноважень, тобто тих, хто самостійно вирішує як та коли здійснювати реалізацію свого суб'єктивного права, і не діє по відношенню до посадових і службових осіб, що займають посади в органах влади та місцевого самоврядування.

До процесу запобігання та протидії корупції у політичній сфері слід активно залучати громадськість, зокрема до здійснення моніторингу та контролю за діяльністю державних органів, розробки та впровадження антикорупційних стратегій та програм. Наразі в Україні спостерігається посилення «антикорупційного активізму», у якому беруть участь громадські організації, за підтримки і участі небайдужих громадян. Такі громадські організації активні у підвищенні рівня суспільної обізнаності, розширенні рівня правових знань щодо протидії корупції та антикорупційного законодавства. У своїй діяльності вони можуть здійснювати власний моніторинг чи розслідування, повідомляти про їх результати ЗМІ, соціальні медіа, правоохоронні органи.

Для активної протидії корупції важливим є вільний доступ до інформації про діяльність посадовців, тобто їх прозорість та відкритість перед суспільством. Для цього потрібно забезпечити доступ усіх зацікавлених до публічної інформації, що стосується

дій можновладців, які можуть мати ознаки корупційних дій, включаючи фінансові звіти державних установ, закупівельні процедури, участь у тендерах, тощо.

Здійснювати моніторинг державної антикорупційної політики наразі можливо за допомогою відкритого доступу через офіційний веб-сайт Національного агентства з питань запобігання корупції. Відповідно до ст. 18-3 Закону України «Про засади державної антикорупційної політики у 2021-2025 роки» «моніторинг та оцінка ефективності реалізації державної антикорупційної політики не можуть бути віднесені до інформації з обмеженим доступом», але незважаючи на це, значна кількість інформації щодо дій посадовців не завжди публічною та прозорою.

З метою покращення ситуації Національне агентство з питань запобігання корупції на період 2021-2025 років передбачило ряд напрямків щодо посилення боротьби з корупцією в Україні, зокрема, варто відмітити такі як:

- покращення ефективності контролю за деклараціями посадових осіб у державних та місцевих органах влади;
- розвиток та підтримка електронних сервісів, спрямованих на забезпечення прозорості у роботі владних структур та підприємств;
- впровадження нових норм і процедур для виявлення та розслідування корупційних порушень;
- посилення співпраці та взаємодії з міжнародними антикорупційними установами та організаціями.

Продовжуючи зазначимо, що Україні створено та активно діє центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом - Національне антикорупційне бюро України (НАБУ), на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних та інших кримінальних правопорушень, запобігання вчиненню нових, протидія корупційним та іншим кримінальним правопорушенням. Однак, вважаємо за необхідне активізувати його діяльність шляхом вжиття наступних заходів:

- працівники НАБУ повинні мати не лише потрібні навички розслідування корупційних справ, але й володіти глибоким розумінням правових, фінансових та аналітичних аспектів антикорупційної роботи. Цього можна досягти шляхом проведення та участі працівників НАБУ у тренінгах, семінарах, їх обмін досвідом з представниками інших національних та міжнародних антикорупційних установ;
- посилення правового статусу працівників НАБУ. Необхідно законодавчо закріпити його повноваження, шляхом їх розширення та посилення відповідальності за перешкоджання в роботі НАБУ;
- посилення співпраці з міжнародними органами, правоохоронними органами та міжнародними антикорупційними організаціями, що дозволить НАБУ мати додаткові ресурси, отримувати позитивний досвід та сприятиме підвищенню його ефективності у боротьбі з корупцією.

Висновки. У кожній державі, незалежно від її розміру чи політичної системи, корупція є серйозною загрозою для її ефективності діяльності, розвитку та стабільності. Вона підриває довіру до посадовців та органів влади, спричиняє соціальну нерівність, знижує рівень економічного розвитку країни, порушує та нівелює принципи справедливості та законності. Однак, при всій складності цієї проблеми, існують шляхи вдосконалення антикорупційної політики.

Перш за все, необхідно забезпечити прозорість державних процесів та процедур. Мова йде про ретельний моніторинг фінансових операцій, публічну доступність інформації про діяльність державних установ, чіткі правила щодо реєстрації майна та фінансів посадових осіб. Важливим є підвищення відповідальності та покарань за корупційні дії. При цьому необхідним є забезпечення ефективного судочинства та незалежного правосуддя, що допоможе уникнути випадків безкарності для корупціонерів. Необхідно створити ефективні механізми залучення громадськості до процесів боротьби з корупцією, засоби масової інформації мають бути однодумцями з громадськістю до сприяти їй у антикорупційній діяльності.

Удосконалення антикорупційної політики є складним завданням. Це тривалий та

постійний процес, який вимагає законодавчого вдосконалення та адаптації до нових викликів і загроз. Важливо вести боротьбу з корупцією на усіх рівнях: від державних установ до малих місцевих громад. Тільки спільними зусиллями суспільства та уряду можна досягти значного прогресу у цьому. Таким чином, вдосконалення антикорупційної політики вимагає комплексного підходу, який включає в себе прозорість, відповідальність та активну участь громадян.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про засади державної антикорупційної політики у 2021-2025 роки: закон України від 20 червня 2022 року №2322-IX URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2322-20#Text>.
2. Про Національне антикорупційне бюро України: закон України від 14 жовтня 2014 року № 1698-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text>.
3. Вплив місцевих громадських організацій на впровадження антикорупційних реформ в регіонах України: моніторинговий звіт 2019 р. URL:<https://wiki.nazk.gov.ua/wp-content/uploads/2020/10/zvit-210x210-1e.pdf>.
4. Антикорупційна політика в Україні. Мультимедійний навчальний посібник. НАВСУ. 2016. URL: <https://arm.naiiu.kiev.ua/books/atikorruption/>
5. Сметаніна М.В., Мельник Д.С. Політика протидії корупції – шляхи вдосконалення та сучасний стан. Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство». 2023. № 3. С. 347–351. URL: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2023/07/64.pdf>

УДК: 341.48

ВАСИЛЬЧУК І.Ю., магістрант

Науковий керівник – **ПАХОМОВА А.О.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА АНГЛОСАКСОНСЬКОЇ ПРАВОВОЇ СІМ'Ї

Розглянемо такі речі, як загальне право та статутне право, а також те, як судді приймають рішення. Ретельно вивчаючи ці деталі, це дослідження має на меті дати нам краще розуміння того, як англосаксонська правова система впливає на наші закони та суспільство сьогодні.

Ключові слова: правова система, англо-американська правова система, судовий прецедент, судові рішення, некодифіковане право.

Правова система – це цілісна єдність різних юридичних феноменів і зв'язків між ними. Вона являє собою нормативну базу для типу права, домінуючого на даній території. Залежно від охоплення і масштабу такі системи поділяються на національні та походять від певних історичних традицій. Національний порядок у сфері законів і правил має специфіку, характерну для будь-якої окремої країни або невеликого регіону. Кілька таких форм права, пов'язаних стійкими звичаями і минулим, складають сім'ю. Хоча термін «правова система» в широкому значенні є тотожним терміну «правова сім'я». [1, с. 147]

Англосаксонська правова сім'я або англо-американська правова система - правова сім'я, яка об'єднує правові системи Великобританії і колишніх британських володінь (колоній), в тому числі країн Співдружності націй, і США. За своїми основними параметрами, включаючи географічні, культурні, історичні та інші чинники, англосаксонська правова система, є однією з найбільш поширених, найстаріших і найвпливовіших правових систем. [2, с. 217]. Сукупність національних правових систем, в основу яких покладено судовий прецедент.

Англосаксонська правова система виникла у 12 ст. на основі діяльності королівських судів та правових звичаїв, а пізніше — статутів. На її розвитку позначилася судова практика з вирішення кримінальних і цивільних справ як протиставлення статутному праву. Це суддівське, некодифіковане право. У широкому значенні поняття загального права — це тип правових систем, що утворився під впливом системи англійського права (англо-американська правова сім'я). У 15 ст. в Англії виникло право справедливості — система норм-прецедентів, які створював суд лорда-канцлера. У його основі були посилання на загальні принципи права, поняття добра й гуманізму заради справедливості.

ЗМІСТ

Андрущенко М.М., Пахомова А.О. Малолітні особи як суб'єкти цивільних правовідносин.....	3
Антоненко А. О., Дужа І. А. The political potential of voluntary unemployment: analysis of the impact of education, development, and activism of conditions of labor uncertainty.....	5
Богданевич Д.І., Сімакова С.І. Кримінологічні особливості осіб, які вчиняють умисні вбивства.....	6
Бойко І.О., Мельник В.О. Проблеми аграрного законодавства під час воєнного стану.....	8
Чорна С.В., Бровко Н.І. Вдосконалення антикорупційної політики в Україні в сучасних умовах.....	9
Васильчук І.Ю., Пахомова А.О. Загальна характеристика англосаксонської правової сім'ї.....	12
Гамоцький Я.В., Мельник В.О. Важливість особистого селянського господарства в Україні.....	13
Гнатенко Д.Р., Мельник В.О. Розвиток аграрного законодавства України.....	16
Гроза В.С., Аргат Я.П. Правові аспекти агробізнесу в умовах воєнного стану.....	17
Дмитренко М.О., Росавіцький О.О. Особливості призначення покарання за перевищення військовою службовою особою влади чи службових повноважень	19
Дмитренко М.О., Линник Т.В. Проблемні аспекти муніципальної реформи в Україні.....	21
Єфімович О.Ю., Мельник В.О. Державна підтримка аграрного сектору.....	23
Кармазіна Л.С., Мельник В.О. Правове регулювання органічного виробництва сільськогосподарської продукції.....	25
Катаєв Я.Д., Самойлович А.А. Актуальні питання дотримання законодавства України працівниками ТЦК СП.....	27
Катаєв Я.Д., Сімакова С.І. Смертна кара у сучасному контексті.....	28
Кобець Д.В., Пахомова А.О. Правочини в цивільному праві: поняття та загальна характеристика.....	30
Константинович Є.О., Аргат Я.П. Правове регулювання сільськогосподарських товариств в Україні.....	32
Корчак Ю.М., Дужа І.А. Риторика та емоційний вплив у політичних промовах	33
Новак Є.О., Новак Т.С. До питання правового регулювання біоенергетики в Україні.....	36
Паламарець В.В., Мельник В.О. Характеристика та основні принципи управління сільськогосподарськими підприємствами.....	37
Придатченко М.Ю., Мельник В.О. Правове регулювання діяльності сільськогосподарських кооперативів.....	39
Сергєєв О.В., Мельник В.О. Інноваційні технології в аграрній сфері.....	40
Слободянюк В.С., Малишко І.В. Актуальні зміни (доповнення) до законодавства про виплату пенсій у зв'язку з втратою годувальника в солідарній системі.....	42
Сморода П.О., Мельник В.О. Бронювання працівників аграрної сфери як запорука виробництва с/г продукції в умовах воєнного стану.....	43
Старікова С.О., Сімакова С.І. Гармонізація кримінально-процесуального права України до міжнародного законодавства.....	45
Тропотяга К.Ю., Мельник В.О. Законодавчі засади державної підтримки суб'єктів сільськогосподарського виробництва.....	46